

[Hans Hedtoft.]

Tobak, Chokolade, Mandler o. lign., jeg er interesseret i“.

For det andet, at jeg ønskede — jeg citerer igen —:

„at de Metoder, Venstre ifølge sin Valgpropaganda raader over til at skaffe Varer til Landet, bliver udfoldet, især hvor det drejer sig om at skaffe Materialer til Beskæftigelse og Byggeri“.

Det var det, jeg sagde, og af dette er det komplet umuligt for andre i dette Land end Statsministeren at udlede nogen Dobbejtilling. Videre Kommentarer er egentlig overflødige.

Socialdemokratiet er og har hele Tiden været Tilhænger af, at vor sparsomme Valuta i første Række reserveres til nødvendige Materialer til Produktion og Byggeri. Det har vi sagt under Valget, og det har vi sagt efter Valget, der er ingen Forskel paa vor Stilling før og efter. Det er alle andre end os, man kan sætte Udtrykket „politiske Fidusmagere“ i Forbindelse med, naar nu Udtrykket er lanceret fra højeste Sted. Der er ingen Fiduser i Socialdemokratiets Standpunkttagen.

Men hvorfor gik mon Statsministeren, da Talen var om disse Ting, helt uden om den dokumentariske Redegørelse, jeg havde givet for den højtærede Handelsministers Ansvar i denne Sag? Vil Statsministeren benægte, at Embedsmændene i Varedirektorat og Handelsministerium i Januar 1946 advarede mod den fortsatte frie Bevillingsudstedelse paa England? Vil Statsministeren benægte, at Arbejderbevægelsens Erhvervsraad i Marts 1946 skarpt kritiserede den væge Udformning af Handelsministeriets Meddelelse til Importørerne af 19. Marts 1946? Vil Statsministeren benægte, at Erhvervsraadet igen i Juni 1946 advarede mod Udformningen af Juni-Cirkulæret? Nej, det vil hverken den højtærede Stats- eller Handelsminister gøre, for det kan de ikke.

Dernæst er der Spørgsmaalet om, hvilke Varer der er importeret. Statsministeren indskrænkede sig her til en Bemærkning til mig om, at jeg havde jo kun nævnt en eneste Ting, som ikke burde være importeret, nemlig de famøse Rulleskøjter. Se, den Argumentation holder ikke, det kan ikke være den højtærede Statsministers alvorlige Mening. Naturligvis er der ingen her i Landet, der tror, at Rulleskøjte- eller Mandelimporten i sig selv har været af afgørende Betydning for den nuværende Valutamisère, selvfølgelig ikke. Men det med Rulleskøjterne og Mandlerne bruges, fordi

det i det brede Folk med fuld Føje opfattes næsten som et Symbol paa den Planløshed, der har karakteriseret den økonomiske Politik under den nuværende Regering. Hvor mange underlødige, ekstraordinært dyre eller mindre vigtige Varer der er importeret, er vanskeligt at sige, men det drejer sig om meget store Beløb. Allerede i Dag er Importplanen for Tekstilvarer for det forløbne Aar opbrugt, og man staar nu for at skulle fastlægge Planen for det kommende Aar. Hvor stort et Beløb der bliver til Raadighed, ved jeg ikke, men det bliver et betydeligt mindre Beløb end for dette Kalenderaar, det er der vel næppe Tvivl om.

Paa Grund af den meget kraftige Bevillingsudstedelse i det forløbne Aar skal vi altsaa i den kommende Tid have vor Import af disse Varer kraftigt nedskaaret. Hertil var der ikke noget at sige, hvis de nu opbrugte Beløb virkelig var blevet anvendt til at importere gode og billige og fornuftige Tekstilvarer. Men er det nu Tilfældet, eller er de meget betydelige Beløb — det drejer sig om ca. 300 Mill. Kr. —, der hidtil er givet ud paa dette Omraade, givet daarligt ud?

Befolkningens Tilbageholdenhed over for at anvende deres Mærker til de Konfektionsvarer, der i Dag ligger i Butikkerne, giver jo allerede et Fingerpeg om, at noget *maa* være galt, og ens Mistanke bliver i allerhøjeste Grad bestyrket, hvis man ser lidt nøjere paa Resultaterne af den nu omsider nedsatte Tilbudskontrols Arbejde. I den Tid, Tilbudskontrollen for Metervarer har arbejdet, er kun gennemsnitlig $\frac{1}{4}$ af de Tilbud, som er forelagt Kontrollen, blevet godkendt, medens de sagkyndige har fundet $\frac{3}{4}$ — tre Fjerdedele — af de forelagte Tilbud af en saadan Art, at man ikke har kunnet godkende Importen.

Se, disse Tal siger et og andet om, hvad det er, vi er blevet velsignet med i dette Land, medens der ingen Kontrol var af nogen Art i den saakaldte frie Importperiode, i den Periode, jeg talte om, hvor den højtærede Handelsminister med alle hans liberale Hemninger sad med Hænderne i Skødet og lod Tingene gaa deres skæve Gang.

Det er en Kendsgerning, at havde man paa det Tidspunkt, hvor Forbrugerne og Arbejderne her i Landet krævede Tilbudskontrollen gennemført, virkelig rettet sig herefter og ikke ventet, til det næsten var for sent, havde Landets Forsyningssituation paa dette vigtige Omraade set helt anderledes ud, end den ser ud i Dag.

Jeg har nævnt Tekstilvarer. Jeg kunde